

Hans Aage Gravaas

EGIL GRANDHAGEN, Visjonær og samlende, Et portrett

Lunde forlag 2022. 336 sider.
NOK 249. ISBN 9788252005424.

Anmeldt av Dagfinn Solheim, Dr. of Missiologi,
undervisning ved Kobe Lutheran Seminary, KLTS Japan
og FiH Fjellhaug Internasjonale Høgskole,
og NLM Norwegian Lutheran Mission.
dagfinnsolheim@gmail.com

Forfatteren Hans Aage Gravaas var godt kjent med Egil Grandhagen og kona Solveig. Han har vært sokneprest i Voksen menighet i Trondheim. Han har hatt ulike oppgaver i NLM: Han har Cand.theol fra MF, Ph.D fra Trinity International University. Han har hatt ulike oppgaver NLM: Forkynner, misjonær, bibelskolelærer, misjonssekretær, rektor på Gimlekollen og generalsekretær for Stefanusalliansen og leder av NORME.

EGIL GRANDHAGEN, Bakgrunn og oppvekst.

Han etterlot seg ikke bare fotspor, men gjennom et helt liv var han veiviser og oppveksten til gleden hjemme hos Gud (s.1). Alt tyder på at Egil Grandhagens forfedre ikke hadde vært uten kristen påvirkning, men hans egen far var ikke fra en kristen familie. Egil sier selv at på farssiden dreide seg mest om militærliv og forsvar. Grandhagen selv fikk også militær utdanning og fikk løytnants grad.

På morssiden var slekten sterkt med i lekmannsbevegelsen, kristen misjon og Kinamisjonssambandet (senere Misjonssambandet).

Generalsekretæren

I 1976 ble Egil kalt tilbake til hovedkontoret i Grensen 19 i Oslo. Da hadde han vært tre år på Soltun der både han og kona Solveig, begge trivdes. Da de ble kalt til Oslo var motviljen mot å flytte stor. Der oppe hadde de god kontakt med folk og et godt arbeid på Soltun. I Oslo skulle han gå inn i stillingen som assisterende heimesekretær, og der ble det tre år. Grandhagen var også kandidat til Hunnestad og misjonen hadde han i tankene som generalsekretær i NLM. Han ble generalsekretær i

1982. Han overtok sa etter Birger Breivik. Misjonsfolket var glade for at HS valgte en ung mann til stillingen. Det viste seg at han var både visjonær og samlende. Han var hele sitt liv en lavkirkelig, konservativ teolog. Det var også utvikling på en annen front. 18. september 1970 giftet Egil seg med Solveig. De fikk et langt og godt liv sammen.

Med Egil kom det både forankring og fornyelse. Vi kan nevne holistisk misjon og kristent fagpersonell. Grandhagen hadde et godt forhold til HS. Slik sier han om seg selv: «Jeg har mye personlig varme, empatiske evner, evnene til å bli glad i mennesker, evne til å se det fine i mennesker og evne til å se mulighetene.» Egil gav også et syn på kvinnens plass i menigheten. Han omtaler det som «tjenestedelingsprinsippet.» (s.249). En av de vonde sakene Grandhagen måtte ta stilling til var overgrepssakene (s.257). «At svært betrodde medarbeidere hadde brukt sin asymmetriske maktposisjon til å forgripe seg seksuelt, kom som et sjokk på mange.» Dette var noe av det vanskelige Egil måtte forholde seg til.

En annen vanskelig sak var at noen av misjonærbarna hadde vonde opplevelser. Dette var knyttet til internatene som var på de fleste felt. Det utviklet seg til en misjonærbarndebatt. Dette ble også slutten på internatdrift på NLMs misjonsfelter.

Egil Grandhagen hadde både gleder og vanskeligheter i sin tid som generalsekretær. Men i alt hadde han fokus på misjon. Vi er dypt takknemlige for hans varme og gode ledelse av NLM i mange år. Jeg vil også berømme Hans Aage Gravaas for hans solide arbeid. Jeg vil anbefale boken for misjonsvenner og også for andre!!